

βυζαντιανὸν τεῖχος ἀβυστόκτιστον, ἴσως γνωστὸν ἐκ τῆς βυζαντιακῆς παραδόσεως καὶ συνδεόμενον πρὸς τὸ ὄνομα τῆς σημερινῆς πόλεως. Σκέπτομαι δηλ. μὴπως ὁ Ρολλιγεράς τοῦ Ἰουστινιανοῦ «ὑπὸ πόλιν Γέρμαν» (Προκ. *κτισμ.* IV 4=V 445) κρύπτεται τὸ σλαβικὸν ὄνομα τῆς Φλωρίνης Λέριν. Ἐπὶ τῆς πεδιάδος παρὰ τὸν νεόδμητον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν εὐρίσκονται συνήθως μεγάλοι πίθοι τῶν ἀγροτικῶν ἐπαυλίων τῆς παλαιᾶς πόλεως ἢ καὶ τῶν μετὰ τὴν καταστροφὴν συνοικισθέντων ἴσως αὐτόθι πού.

A. Δ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΛΟΣ

6. ΕΡΑΤΥΡΑ (ΣΕΛΙΤΣΑ)

Πρὸς ΝΑ τῆς κωμοπόλεως Σελίτσης, ἥτις μετωνομάσθη ἐσχάτως εἰς Ἐράτυραν καὶ πρὸς Δ. τῆς Σιατίστης, 4 δὲ περίπου χιλιόμε. πρὸς Α τοῦ Ἀλιάκμονος κεῖται ὁ μεμονωμένος λοφίσκος Μαγοῦλα περιστεφόμενος ὑπὸ τείχους ἄνευ κολλητικῆς ὕλης, σωζομένου μόνον εἰς τὰ θεμέλια τῆδε κακεῖσε. Ὑπὸ τὸν λόφον ἔσκαψα ἐν τῷ χώρῳ ἀτειχίστου κόμης καταστραφείσης ὑπὸ πυρκαϊᾶς κατὰ τὸν α' αἰῶνα π. Χ. ἐπὶ Ρωμαιοκρατίας ἔνεκεν πολεμικῆς περιπετείας πιθανώτατα. Αἱ οἰκίαι ἦσαν λίθιναι τὰ θεμέλια, πλίνθιναι δὲ τὰ ὑψηλότερα. Αἱ ἀποθῆκαι ἦσαν πλήρεις, ὅτε ἔγινεν ἡ πυρκαϊά, διὸ καὶ εὐρέθησαν κεκαυμένοι οἱ συγκεκομισμένοι καρποὶ σίτος, φακῆ, ἔρεβυνθοί, ὄροβοι καὶ σταφυλαί. Τὰ ἀγγεῖα εἶνε οἰκιακῆς βεβαίως καθημερινῆς χρήσεως. Τινὰ εἶνε μέλανα ἢ βαθέος τεφροῦ χρώματος μετ' ἐκτύπων κοσμημάτων. Δηνάριον τοῦ Λευκίου Οὐαλερίου Φλάκκου ὁρίζει τὴν καταστροφὴν εἰς τὸν πρῶτον αἰ. π. Χ. καὶ θὰ ἀποδείξω προσεχῶς, ὅτι εὐρισκόμεθα ἐνταῦθα εἰς τὸν τόπον τῶν συγκρούσεων τῶν ἀντιστρατήγων τοῦ Πομπηίου καὶ τοῦ Καίσαρος (48 π. Χ.).

Θαυμάζω δὲ τὴν τύχην, ἥτις ὄχι μόνον διὰ πολλοστὴν φορὰν μὲ φέρει ὥς ἀρχαιολόγον εἰς πυρποληθέντα ἐρείπια καὶ ἄλλα λείψανα (Κάδμειον, οἰκία Θηβῶν, Πολυάνδριον Θεσπιῶν, Φλώρινα, Ἐράτυρα), ἀλλὰ καὶ ὅτι τὰ δύο τελευταῖα σημεῖα τῆς Φλωρίνης καὶ τῆς Ἐρατύρας, εἰς ἃ τυχαίως ἦλθην κατὰ τὸ αὐτὸ θέρος, χύνουσιν ἅπλετον φῶς ἐπὶ σκοτεινῶν καὶ ἀκαθορίστου μέχρι τοῦδε τόπου γεγονότων τῆς ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Περὶ τούτων προσεχῶς ἀλλοχού θὰ γράψω ἐν ἐκτάσει.

Ἡ πεδιάς, ἐν ἣ κεῖται ἡ Μαγοῦλα, προστατεύεται ὑπὸ 5 ἄλλων φρουρίων ἀξιολογωτάτων, καταγομένων δὲ ἐκ παλαιῶν χρόνων, καθ' οὓς ἡ Μακεδονία ἦτο ἀκόμη διηρημένη εἰς κρατεῖδια. Εἶνε πιθανώτατον, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο ἀνῆκε τῇ Ἑλιμεῖα, τὰ δὲ φρούρια ἐπροστάτευον τὰς διαβάσεις πρὸς τὴν Ὀρεστίδα καὶ τὴν Ἐορδαίαν.

A. Δ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΛΟΣ